

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת שלח		
חלק ג-ד פרשת וישלח - וישב		
יום	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	קעט ע"ב, קעט ע"א	תרלג
שני	קעט ע"א וע"ב	א
שלישי	קפ ע"א	ח
רביעי	קפ ע"ב	זג
חמישי	קפא ע"א	יט
שישי	קפא ע"ב	כה
שבת	קפב ע"א	לא

הנשמה היא בלי של הקב"ה להשרות בה השכינה

פקודא דא שחיטת הפסח בזמנו, ואבתריה פסח ראשון ופסח שני, לאכול אותן פמשפטן, וטמאים להיות נדחים לפסח שני, דאיהו פקודא תליתאה.

תנאין ואמוראין, אית בני נשא פחולין דטהרה מסטרא דמיכאל, וכחולין דהקדש פגון בשר קדש ואינון מסטרא דגבריאל, פהן ולוי, ואית בני נשא דאינון פיומין טבין, ואינון קדש קדשים.

שכינתא איהי פסח ראשון מימינא, פסח שני משמאלא, פסח ראשון מימינא דתמן חכמה, פסח שני משמאלא דתמן בינה, ובגין דגבורה מתעברין כל אשין נוכראין, דאינון פקש

מתוק מדבש

הוא כהן מצד חסד, וגבריאל הוא לוי מצד הגבורה, ואית פני נשא דאינון פיומין טבין ויש בני אדם שיש להם נשמות מעולם הכסא שהוא עולם הבריאה ששם סוד הימים טובים, ואינון קדש קדשים והם קדש קדשים, כלומר ששורש נשמתם הוא מהיכל קדש קדשים שבעולם הבריאה.

שכינתא איהי פסח ראשון מימינא השכינה היא סוד פסח הראשון מצד חסד שבימין, כי חדש ניסן הוא בחסד, פסח שני משמאלא והיא סוד פסח שני מצד הגבורה שבשמאל, כי חדש אייר הוא בגבורה, והנה הפסח אינו ממש בחסד וגבורה, אלא פסח ראשון מימינא דתמן חכמה פסח ראשון הוא מן חסד שבימין בבחינתו שהוא קשר עם החכמה שלמעלה ממנו, פסח שני משמאלא דתמן בינה ופסח שני הוא מן הגבורה שבשמאל בבחינתה שהיא קשורה עם הבינה שלמעלה ממנה, ועתה יש לשאול כיון שיש ב' פסחים אם כן אדרבה היה ראוי שהטהורים יעשו פסח שני שמצד הגבורה כדי שלא יתדבקו בהם החיצונים, והטמאים יעשו פסח ראשון שמצד חסד שאין החיצונים נאחזים בו כלל ויטהרו על ידי זה, לזה אמר ובגין דגבורה מתעברין כל אשין נוכראין ולפי שבגבורה שבקו שמאל, נעברים ומתבטלים כל אשות נכריות, שהם הקליפות הגורמות להם מיני טומאות, דאינון פקש ותבן לגבי אש דגבורה שהם

הנשמה היא בלי של הקב"ה להשרות בה השכינה

פקודא דא שחיטת הפסח בזמנו מצוה זו היא שחיטת קרבן פסח בזמנו, ואבתריה פסח ראשון ופסח שני לאכול אותן פמשפטן ואחריה מצות פסח ראשון ופסח שני לאכול אותם כמשפטם, וטמאים להיות נדחים לפסח שני, דאיהו פקודא תליתאה ומצוה שהטמאים יהיו נדחים לפסח שני, שהיא מצוה שלישית.

תנאין ואמוראין הרעיא מהימנא דיבר אל הנשמות של התנאים והאמוראים שבאו לשמוע את דברי סודות התורה שיגלה, ואמר כי הנשמות הבאות מצד מלאך מט"ט שבעולם היצירה, הם נקראות חולין (כי מט"ט ממלל הרצה פעמים על ידי הסלונים אשר סנינו), ויש בהם ב' בחינות, והיינו אית בני נשא פחולין דטהרה יש בני אדם שנשמתם מימין של היכל הרצון שבעולם היצירה שהם בחינת חולין על טהרת תרומה, מסטרא דמיכאל והם מצד מיכאל שמימין שמשם באה הטהרה, וכחולין דהקדש, פגון בשר קדש ויש בני אדם שנשמתם משמאל של היכל הרצון הנ"ל שהם בחינת חולין על טהרת הקודש, כמו בשר קדשים קלים, ואינון מסטרא דגבריאל והם מצד גבריאל שבשמאל שמשם באה הקדושה, ואלו הב' מלאכים הם בחינות פהן ולוי כי מיכאל

וְתָבֵן לְגַבֵּי אֵשׁ דְּגִבּוּרָה, טְמָאִים נְדָחִים לְפָסַח שְׁנִי. [וכו']

וּבִימִינָא (נ"א ובמ"א) דְּתַמְנָן תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב דְּאִיהִי מִים, (ויקרא יב ז) וְטָהְרָה מִמְקוֹר דְּמִיָּה, וְאִתְדַפֵּי בְּהַ מְצוּרַע וְטָמֵא מֵת וְזָב וְטָמֵא בְּכָל מִינֵי שְׂרָץ, (דף קנג ע"א) הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל לו כה) וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם וְגו', מַעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא.

עיקר התשובה הוא לאחוז בתורה שבעסקו בה יתכפרו עונותיו

וְאִי נִשְׁמַתִּין חֲמַרְיִים, דְּאִינוּן כְּמָאֲנִי חֲרַס, שְׁבִירְתָן זֵו הִיא טְהַרְתָן, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר נִשְׁפְּרוּ נְטָהְרוּ, וְרָזָא דְמִלָּה (תהלים נא יט) זְבַחֵי אֱלֹהִי"ם רוּחַ נְשַׁפְּרָה וְגו'.

אָבַל אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאִוְרֵיתָא דְכַכְתָּב, וּבְאִוְרֵיתָא דְבַעַל פֶּה, דְּאִינוּן אֵשׁ וּמִים, וְאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּרִזֵּי דְאִוְרֵיתָא דְאִיהוּ אֹר, דְכְתִיב בְּהַ (משלי יבג) וְתוֹרָה אֹר, בְּאִוְרֵיתָא אִינוּן מִתְדַפֵּין בְּהַ [וכו'].

וְעוֹד בְּפִרְק הַרְוָאָה, הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחִלוּם, תְּמוּ עוֹנוֹתֵיו, הָדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ד כב) תָּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, כְּגִין דְתְּמָרִים בִּיהַ תָּם, דְרָגָא דִיעֶקֶב, דְאִתְמַר בִּיהַ (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, חוֹבִין מְרִים, וְעַל דָּא תְּמָרִים, תְּמָן תְּ"ם וְתַמְנָן מְ"ר.

מתוק מדבש

על ידי שישבר את לבבו בתשובה והכנעה על עונותיו, על ידי זה יטהר, כְּמָה דְאִתְּ אָמַר כמו שנאמר בכלי חרס (נמס' כלים רפ"ג) נִשְׁפְּרוּ נְטָהְרוּ, וְרָזָא דְמִלָּה וסוד הדבר שעל ידי שבירת הלב נטהרים, דכתיב זְבַחֵי אֱלֹהִי"ם רוּחַ נְשַׁפְּרָה לֵב נִשְׁבַר ונדכה אלהי"ם לא תבזה.

אָבַל אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאִוְרֵיתָא דְכַכְתָּב וּבְאִוְרֵיתָא דְבַעַל פֶּה, דְּאִינוּן אֵשׁ וּמִים אַבַּל אֵלּוּ שְׁעוּסִיקִים בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב וּבְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה שְׁהֵם נִמְשָׁלִים לֵאשׁ וּמִים, וְאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּרִזֵּי דְאִוְרֵיתָא דְאִיהוּ אֹר וְאֵלּוּ שְׁעוּסִיקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה הַנִּמְשָׁל לֵאשׁ, דְכְתִיב בְּהַ שְׁנֵאמַר בְּהַ וְתוֹרָה אֹר, הִנֵּה אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת בְּאִוְרֵיתָא אִינוּן מִתְדַפֵּין בְּהַ בְּתוֹרָה הֵן נְטָהְרוּ, וְאִינוּן צְרִיכוֹת לְטָהַר הַגִּיהֵנִם, וְלֵא לְשִׁבִירַת הַלֵּב. [וכו']

הָכָא רְמִזֵּי וְעִנִּין זֵה נִרְמַז כֵּאֵן בְּמָה שְׁכֹתוּב וַיִּמְתְּקוּ הַמֵּים שְׁעַל יְדֵי מִימֵי הַתּוֹרָה יִמְתְּקוּ וַיִּמְחַלּוּ עוֹנוֹתֵיו הַמְרִים, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֵהוּ שְׁכֹתוּב וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וַיִּמְתְּקוּ הַמֵּים, וּמִפְרֵשׁ מִהָכָא מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאִוְרֵיתָא דְאִיהוּ עֵץ מִכֵּאֵן אֲנוּ לְמַדִּים מִי שְׁעוּסִיקִים בְּתוֹרָה הַנִּמְשָׁל לְעֵץ, כְּמוּ שְׁנֵאמַר (משלי ג יט) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ, חוֹבִין דִּילֵיהַ דְאִתְמַר בְּהוֹן הַעוֹנוֹת שְׁלוּ שְׁנֵאמַר בְּהֵם וַיִּמְרְרוּ אֵת חַיִּיהֶם בְּעַבְדוּתָהּ קָשָׁה כִּי הַעוֹנוֹת גּוֹרְמִים לְמִרְרוֹת הַחַיִּים בְּעַבְדוּתָהּ קָשָׁה, קְדָשָׁא בְּרִין הוּא מְחִיל לֵיהַ וַיִּתְחַזְּרוּן מִתִּיקִין הַקְּבִ"ה יִמְחַל

נשרפות כקש ותבן לפני אש הגבורה, כי אין ביעור חמץ אלא שריפה (פסחים דף ה ע"ג), לְכֵן טְמָאִים נְדָחִים לְפָסַח שְׁנִי שְׁהוּא בְּגִבּוּרָה, וַיִּטְהַרוּ בְּאֵשׁ הַגִּבּוּרָה. [וכו']

ואף שהטומאה נשרפת באש הגבורה, זו אינה מספקת, וצריכה גם טהרה במים שבחסד, ששם הוא שורש התורה, וזה שאמר וּבִימִינָא דְתַמְנָן תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב דְּאִיהִי מִים וּבִימִין הַתְּפֹאֶרֶת שְׁשֵׁם הַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב שְׁהִיא סוּד הַמֵּים, נֵאמַר וְטָהְרָה מִמְקוֹר דְּמִיָּה וְהִינּוּ וְאִתְדַפֵּי בְּהַ וְנִטְהַרִים בְּהַ מְצוּרַע, וְטָמֵא מֵת, וְזָב, וְטָמֵא בְּכָל מִינֵי שְׂרָץ שְׁכוֹלֵם נְטָהְרִים בְּמִים הַבָּאִים מִצַּד הַחֶסֶד שְׁשֵׁם שוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה, (דף קנג ע"א) הָדָא הוּא דְכְתִיב זֵהוּ שְׁכֹתוּב וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכֵּל טוֹמְאוֹתֵיכֶם וּמִכֵּל גְּלוּלֵיכֶם אִטְהַר אֲתֶכֶם, כְּלוֹמַר אִם לֹא נִתְלַכְךָ בִּיּוֹתֵר בְּצוּאוֹת עוֹנוֹתֵיו דִּי לֹא בְּרַחֲצִיתָ מִים צוֹנְנִים, מַעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא בְּמִים שְׁהֵם מִימִין הַתְּפֹאֶרֶת.

(דף קנג ע"ב-קנג ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תפז-תפמ)

עיקר התשובה הוא לאחוז בתורה שבעסקו בה יתכפרו עונותיו

ועתה מתחיל לדבר מענין טהרת הנשמה בעודה בגוף בעולם הזה, וזה שאמר וְאִי נִשְׁמַתִּין חֲמַרְיִים וְאִם הַנִּשְׁמוֹת הֵם עַדִּין בְּגוֹף חוֹמְרִי, דְּאִינוּן כְּמָאֲנִי חֲרַס שְׁהֵן נִמְשָׁלִים לְכֵלֵי חֲרַס, הִרִי שְׁבִירְתָן זֵו הִיא טְהַרְתָן כְּלוֹמַר

הָכָא רְמִיז וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות טו כה) וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, מְהֵרָא, מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהוּ עֵץ, חוּבִין דִּילֵיהּ דְּאִתְמַר בְּהוּן (שם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מְחִיל לֵיהּ, וַיִּתְחַזְרוּן מִתִּיקִין.

ענין העניות בגשמי ורוחני טרם ביאות המשיח

דְּיוֹמִין יִיתוּן דִּיתְקִיִּים בְּהוּ כְּמִפְקֵנוּ דְּמִצְרַיִם, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם פסוק ו) וַיִּמַּת יוֹסֵף וְכָל אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא, וּבְגִלוּתָא בְּתַרְאָה לִית מִיתָה אֱלָא עוֹנֵי, דְּעֵנֵי חָשׁוּב כְּמַת, לְקִיִּים בְּהוּן (צפניה ג יב) וְהִשְׁאֲרֵתִי בְּקִרְבִּי עִם עֲנֵי וְדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה, לְאִתְקִיִּמָא בְּהוּן (ש"ב כב כח) וְאֵת עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ.

המתקות הצער והיסורים ע"י העסק בתורת הסוד

בְּהֵהוּא זְמַנָּא שָׁם שָׁם לֹא חוּק וּמִשְׁפָּט, וְאִינוּן מְאָרֵי מִשְׁנָה, אוֹף הָכָא, וַיִּבְאוּ מְרַתָּה, אִתְהַדָּר לֹון אוֹרֵייתָא דְּבַעַל פְּהַ מְרָה, בְּדַחְקִין סְגִיִּין בְּעִנּוּתָא, דִּיתְקִיִּים בְּהוּ וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, זֹו קוֹשִׁיא, בְּחִמְרָא דָּא קַל וְחוֹמְרָא, וּבְלִבְנִים, דָּא לְבוּן הִלְכָה, וּבְכָל עִבּוּדָה בְּשָׂדָה, דָּא בְּרִייתָא, אֵת כָּל עִבּוּדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בְּהֶם בְּפִרְזָא, דָּא תִיק"ו.

מתוק מדבש

המתקות הצער והיסורים ע"י העסק בתורת הסוד

בְּהֵהוּא זְמַנָּא קוּדְם ביאת המשיח נאמר שָׁם שָׁם לֹא חוּק וּמִשְׁפָּט וחוק אלו יסורים, ומפרש וְאִינוּן מְאָרֵי מִשְׁנָה ואלו בעלי ולומדי המשנה, אוֹף הָכָא אף כאן גם בהם יתקיים מש"כ וַיִּבְאוּ מְרַתָּה היינו אִתְהַדָּר לֹון אוֹרֵייתָא דְּבַעַל פְּהַ מְרָה שתחזור התורה שבעל פה להיות להם מרה, בְּדַחְקִין סְגִיִּין בְּעִנּוּתָא בדוחק רב ובעניות, כלומר שיוקשה עליהם לימוד התורה בדוחק רב ובעניות של תורה, דִּיתְקִיִּים בְּהוּ שיתקיים בהם מש"כ וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, זֹו קוֹשִׁיא שיהיו להם קושינות ולא יהיה מי שיתרצם, בְּחִמְרָא, דָּא קַל וְחוֹמְרָא שלא יבינו איך לדרוש בקל וחומר, וּבְלִבְנִים, דָּא לְבוּן הִלְכָה שלא יוכלו ללבוש ולברר הלכה על בוריה, וּבְכָל עִבּוּדָה בְּשָׂדָה, דָּא בְּרִייתָא שלא יוכלו להבינה כראוי, אֵת כָּל עִבּוּדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בְּהֶם בְּפִרְזָא, דָּא תִיק"ו שישארו הרבה הלכות בתיקו, וזה שכתוב שם שם לו חק ומשפט, שקודם ביאת המשיח יהיה משפט ויסורים בין לעשירים ובין ללומדי תורה.

אותם ויחזרו מתוקים, כי זהו עיקר התשובה לאחוז בקו אמצעי שבו התורה, ועל ידי העסק בה יתכפרו עונותיו. (דף קנ"ג ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תצ-תצ"א)

ענין העניות בגשמי ורוחני טרם ביאות המשיח

דְּיוֹמִין יִיתוּן דִּיתְקִיִּים בְּהוּ כְּמִפְקֵנוּ דְּמִצְרַיִם כי ימים יבאו לפני ביאת המשיח שיתקיים בישראל כמו שהיה ביציאת מצרים, דְּאִתְמַר בֵּיהּ שנאמר בו וַיִּמַּת יוֹסֵף וְכָל אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא ר"ל שיכלה הדעת וההשגה בתורה, ויתמררו חיייהם, כעין ששלט הגלות במיתת יוסף והדור ההוא, כן יהיה העוני בתורה בדור אחרון, ועוני הממון לא יתן להם כח לעסוק בתורה כראוי, ולזה אמר וּבְגִלוּתָא בְּתַרְאָה לִית מִיתָה אֱלָא עוֹנֵי ובגלות האחרון אין מיתה אלא עניות, דְּעֵנֵי חָשׁוּב כְּמַת (כמנוח) נמס' נדריס דף סד ע"ג, לְקִיִּים בְּהוּן לקיים בהם מה שכתוב וְהִשְׁאֲרֵתִי בְּקִרְבִּי עִם עֲנֵי וְדָל, וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה, לְאִתְקִיִּמָא בְּהוּן לקיים בהם מה שכתוב וְאֵת עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ.

(דף קנ"ג ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תצ-תצ"ב)

וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, תַּמָּן אֲתַקֵּיִם בְּךָ, שָׁם שָׁם לֹא חַק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ, וּבִהְיָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר, וּבְאִינוּן רְזִין דְּאֲתַגְלִיִן עַל יְדָךְ, וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, כַּמְלַח דְּמִמְתַּקָּת בְּשָׂרָא, הָכִי יִתְמַתְקוּן בְּרִזְיָא דְּאֲתַגְלִיִן עַל יְדָךְ, כֹּל אִינוּן קוּשְׁיִין וּמַחְלוּקוֹת, דְּמִיִּין מְרִירָן דְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פְּהָ, אֲתַהֲדְרוּ מְתִיקָן מִי אוּרִייתָא.

וַיִּסּוּרִין דִּילָךְ בְּרִזִין אֲלִין דְּאֲתַגְלִיִן עַל יְדָךְ, יְהוֹן לָךְ מְתִיקִין, וַיַּהֲדִירוּ לָךְ כֹּל דְּחִקִין דִּילָךְ כַּחֲלָמִין דְּעֵבְרִין, וְחַל"ם בְּהִיפּוּף אֲתוּוֹן מַל"ח, דְּמִמְתַּקָּת יִת בְּשָׂרָא, אוּף יִסּוּרִין מִמְתַּקִּים.

מתוק מדבש

אלא על דרך הסוד, דְּמִיִּין מְרִירָן דְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פְּהָ כִי מִים הַמְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁבַעֲל פְּהָ, דַּהֲיִינוּ מַה שֶׁטַעְמוֹ טַעַם מֵר בַּתּוֹרָה מַחֲמַת הַקּוּשִׁיּוֹת, אֲתַהֲדְרוּ מְתִיקָן מִי אוּרִייתָא עַל יְדֵי הַסּוּדוֹת חוֹזְרִים לִהְיוֹת מִי הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים.

וַיִּסּוּרִין דִּילָךְ וְהִיסּוּרִים וְהַצַּעַר שֶׁלְךָ, דַּהֲיִינוּ הַצַּעַר שֶׁמִּגִּיעַ לַהֲעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, בְּרִזִין אֲלִין דְּאֲתַגְלִיִן עַל יְדָךְ יְהוֹן לָךְ מְתִיקִין בַּסּוּדוֹת הָאֵלּוּ שֶׁמִּתְגַּלִּים עַל יְדָךְ יְהִיו לָךְ מִתּוֹקִים, כִּי עַל יְדֵי הַסּוּד יִשְׁגוּ אֶת מַעֲלוֹת הַיִּסּוּרִים, וְכִשְׂאֲדָם מִשִּׁיג אֶת מַעֲלוֹת הַיִּסּוּרִים יִשְׂמַח בָּהֶם, וַיַּהֲדִירוּ לָךְ כֹּל דְּחִקִין דִּילָךְ כַּחֲלָמִין דְּעֵבְרִין וַיַּחֲזִרוּ לָךְ כֹּל הַצְרוֹת שֶׁעֲבָרוּ עֲלֶיךָ כְּמוֹ חֲלוּמוֹת שְׁעוֹבְרִים וְאִינִם, וְחַל"ם בְּהִיפּוּף אֲתוּוֹן מַל"ח דְּמִמְתַּקָּת יִת בְּשָׂרָא וּמִלַּת חַל"ם בְּהִיפּוּף הָאוֹתִיוֹת הֵיא מַל"ח הַמִּמְתַּקָּת אֶת הַבֶּשֶׂר, אוּף יִסּוּרִין מְתִיקִים כִּךְ הַיִּסּוּרִים שֶׁמִּמְתַּקִּים כַּמֶּלַח יְהִיו כְּמוֹ חֲלוּם.

(דף קנג ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תצג-תצד)

ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב שם שם לו חק ומשפט באופן אחר, ואמר וְרַעֲיָא מְהִימְנָא שֶׁנִּשְׁמַתְךָ מִתְנוּצָצָת בַּתְלַמִּידֵי חַכְמִים שֶׁבְכָל דוֹר, תַּמָּן אֲתַקֵּיִם בְּךָ שֶׁם בְּגִלוֹת נִתְקִיִים בְּךָ, מַה שֶׁכְּתוּב שָׁם שָׁם לֹא חַק וּמִשְׁפָּט הֵיִינוּ הַתְּלַבְשׁוֹת הַתּוֹרָה הַעֲלוּיָנָה בְּשֵׁשׁ סֹדְרֵי מִשְׁנָה שֶׁבַמִּט"ט, שִׁישׁ בָּהֶם קוּשִׁיא וּמַחְלוּקָת וּמְרִירוֹת, וְהוּא מִתְמַרְמֵר בְּתוֹכָם עַד שֶׁמִּתְלַבְּנַת הַהֲלָכָה, וְשָׁם נִסְהוּ וּמִפְרַשׁ וּבִהְיָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר וּבַעֲץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שֶׁמִּשָּׁם הוּא עֵנִין אִיסוּר וְהִיתָר, דַּהֲיִינוּ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁבַעֲל פְּהָ שֶׁהִיא סֹדְרֵי מִשְׁנָה שֶׁמִּצַּד מֵאֲךָ מִט"ט, יִתְעַלּוּ הַתְּלַמִּידֵי חַכְמִים מַחֲמַת שִׁיגְעוּ עֲצָמָם בַּעֲסַק הַתּוֹרָה שֶׁבַעֲל פְּהָ, וּבְאִינוּן רְזִין דְּאֲתַגְלִיִן עַל יְדָךְ וּבְאֵלּוּ הַסּוּדוֹת שֶׁנִּתְגַּלּוּ עַל יְדָךְ, וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם דַּהֲיִינוּ כַּמְלַח דְּמִמְתַּקָּת בְּשָׂרָא, הָכִי יִתְמַתְקוּן בְּרִזְיָא דְּאֲתַגְלִיִן עַל יְדָךְ כֹּל אִינוּן קוּשְׁיִין וּמַחְלוּקוֹת כַּמֶּלַח הַמִּמְתַּקָּת אֶת הַבֶּשֶׂר, כִּךְ יִתְמַתְקוּ וַיִּתִּישְׁבוּ בַּכַּח הַסּוּדוֹת שֶׁנִּתְגַּלּוּ עַל יְדָךְ כֹּל אֵלּוּ הַקּוּשִׁיּוֹת וְהַמַּחְלוּקוֹת, כִּי יֵשׁ כְּמָה מֵאֲמַרֵי חַז"ל שֶׁאִינֵן מִתִּישְׁבִים

שבח דא שירתא

מבואר בספרים הרמז בזה כי לא תשכח מפי זרעו ס"ת יוחאי מאשר כי הוא היה משורש נשמתו של משה רבינו ע"ה רעיא מהימנא, וזכותו עומד לנו להיות לעזר לכל הבאים לטהר אשר בשם חסיד יקרא לזכך נשמתו על ידי לימוד הזוהר הקדוש, ומבואר בזוהר הקדוש (פ' במדבר דף קכ"ד ע"ב) בזכות ספרא דא יפקון מן גלותא וזה הרמז בר"ת בפסוק (שמואל א ב ט) רגלי חסידיו ישמור גימטריא זזה"ר, כי הוא השמירה מעולה בכל הענינים לזכך נשמתו וזכותו עודנו עומד עמנו תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם.

(תפארת שלמה, מועדים, ל"ג בעומר)

פרשת בהעלותך תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

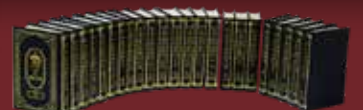
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

